

Zaļe-Nieks

Zaļenieki
2008

Zaļenieku 3x3 nometnes avīze • 2008.gads • Ceturtdiena • 17.jūlijs • Piektais asns

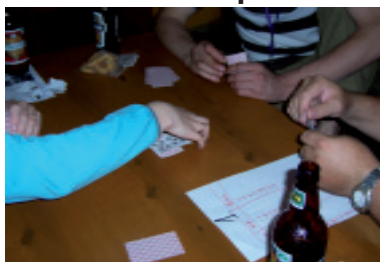
Ziņas

Pēta baznīcas grāmatas

Dzimtas ciltskoku pētišanas ievirzes dalībnieki trešdien pēc dievkalpojuma skatīja Baznīcas grāmatas. Tās glabājas pamatīgā dzelzs seifā. Interesenti apskatīja arī Aspazijas dzimšanas ierakstu. Baznīcas grāmatā teikts, ka viņa dzimusi 1865. gadā, lai gan tikuši minēti arī citi dzimšanas gadi.

Acīte nikšanā spēlē zolīti

Trešdienas nakti nikšanas telpā sākās zoles turnīrs, kam bija pieteikušās septiņas komandas ar trim cilvēkiem katrā. Tātad: septiņi reiz trīs ir 21 - acīte.

Turnīram pieteikušies visu paaudžu pārstāvi - gan vīrieši, gan sievietes.

Villaini nepielaiko

Trešdien Seno tekstiliju ievirzē pielaikojā senos tērpus, arī Zemgaļu tērpu. Ievirzes dalībnieces tā aizrāvušās, ka villaines pat nav paspējušas

Maira Valtere rāda Goda rakstu par labu mājas turēšanu, ko Latvijas valdība viņas vecvecākiem Jānim un Annai piešķīra valsts 20 gadu jubilejā 1938. gadā. Šāds gods tika dots tikai dažām saimniecībām pagastā, izvērtējot ne tikai lauksaimniecības darbību, bet arī paaudžu pēctecību, bērnu izglītošanu un attieksmi pret gājējiem. Līdz ar goda rakstu Jānis saņēma zelta pulksteņa ķēdi, bet Anna rokaspušķstēni.

RĀda stipro dzimtu ciltskokus

Trešdienas pusdienlaikā bibliotēkā bija stāsts par kokiem. Taču ne par Zaļenieku zaļajiem kokiem, bet dzimtu stiprajiem kokiem. Par dzimtu ciltskokiem.

Izstādē līdz piektdienas vakaram redzami vairāku Mazsalacas dzimtu ciltskoki - kaligrāfiski skaisti un vēsturiski pareizi noformēti - un arī savdabīgā, Bībelē rakstītā Zaļenieku pagasta Valteru dzimtas vēsture.

Mazsalacā nozīmīgu dzimtu ciltskoki tiek veidoti kopš 1994. gada, kad Latvijas Kultūras fonds pasūtīja šī novada kultūras un izglītības darbinieku dzimtu pētījumus. Šī darba entuziaste Nellija Nurmika pētījumus turpina joprojām un savam darbam atradusi turpinātāju - Agritu Putniņu, izveidojusies laba sadarbība ar Jāni Plūksni, kas strādāja arhīvos un zīmē ciltskokus kā profesionāls mākslinieks noformētājs. Pirmais bija I Vispārējo Latvijas Dziesmu svētku uzvarētāja Mazsalacas vīru kora diriģenta Pētera Hincenberga dzimtas ciltskoks, sekoja Latvijas pirmās brīvvalsts Mazsalacas galvas Nikolaja Dauguļa, pirmās latviešu dramaturģes Marijas Pēkšēnas dzimtu ciltskoki. Šobrīd Mazsalacā savākti vairāk nekā 50 dzimtu ciltskoki, apkopot arī materiāli par šo dzimtu cilvēkiem, katru gadu

dzimtas pulcējas uz kopīgu ielīgošanas pasākumu, notiek dzimtu konference un katru gadu atklāj vismaz vienu jaunu ciltskoku pētījumu. Šogad augustā atklās trīsreiztrīsnieces Marutas Voitkus-Lūkinas vira dzimtas ciltskoku.

Savukārt Zaļenieku Valteru dzimta savu vēsturi raksta Bībelē. Pirmie ieraksti sākti 1903. gadā. Kaligrāfiskā rokrakstā tiek ierakstīti svarīgākie notikumi Trīnes un Anša Valteru dzimtas dzīvē: dzimšanas, miršanas, kāzas, krustabas, krustbērni. Viņiem ir māja un dzimta, kas viena otru saglabājušas. Jānis Valters un viņa māsa Mirdza, un Jāņa meita Maira, kas tagad ir dzimtas vēstures pētītāja, izstādes atklāšanā stāstīja par saviem senčiem, viņu darbīgumu un prātīgumu. Jau 1938. gadā Valteru dēla Jāņa saimniecībā bija ieviesta kārtība, ka par ēdiena gatavošanu saimei atbild nevis saimniece, bet katru nedēļu viena no trim dienesta meitām, tā kļūdamas par cienītām saimniecēm un pieprasītām līgavām. Stingri ievēroja darba laiku un strādnieku brīvdienas un brīvdienas. Pie saimes galda saimnieki sēdās kopā ar saviem gājējiem un maksāja pietiekami, lai tie varētu iekrāt un paši nopirkt mājas un zemi. Tas Valteru dzimtai atmaksājās: viņi tika

Ko darīsim rīt?

Piektdiena, 18. jūlijs

7.00-8.00 Celšanās, rīta rosme – peldēšanās. Izbraukšana uz peldēšanas no dienesta viesnīcas 7.00

8.00-8.40 Brokastis

8.40-9.00 3x3 TV ziņas kultūras nama zālē

9.00-10.00 Rīta lekcija – politiķis Andris Bērziņš kultūras nama zālē; jauniešu pārrunas kultūras nama 1. stāvā; bērni dodas uz bērnudārzu; bērniem (8-14 gadi) sporta un dabas nodarbības (pulcēšanās pils priekšā)

10.00-12.30 Rīta ievirzes

13.00-14.00 Pusdienas

14.00-16.00 Pēcpusdienas ievirzes

16.00-16.30 Atpūta

16.30-18.30 Pievakares ievirzes

18.30-19.30 Vakariņas

19.30-20.30 Daudzinājums (pulcēšanās gājienam pie pils 19.15)

20.30-21.00 Vakara dziesma, Vakara pasaciņa

21.30 Sarikojums „Aspazijas nakts” kultūras nama zālē

22.30- ... Danči, nikšana

Zaļais stūrītis

Sarkanblaktis

nometniekus neapdraud

Nometnieki pamanījuši, ka parkā koku stumbrus un dažviet arī zemi apsēduši koši sarkani kukaiņi. Konsultējoties ar Dabas muzeja vecāko entomologu Jāni Dreimani, noskaidrojām, ka kukaiņi ir sarkanblaktis (Pyrrhocoris apterus).

Suga nav cilvēkam kaitīga un arī kultūraugiem nenodara postījumus, tādēļ tās nevajag iznīcināt. Visdrīzāk to skaits palielinās tāpēc, ka ir siltas ziemas, jo kukaiņi pārziemo pieauguša kukaiņa stadijā, līdz ar to vairāk ir kukaiņu mātīšu, kuras izdēj olas. Sarkanblaktis galvenokārt sastopamas pie lapukokiem. Sūc vecu koku sulu no dažādām koka plaisām, dažkārt arī izsūc kādu beigtu kukaiņi.

Ir tiesa gan, bij' iesākumā vārds, Rīts satiek sauli gaismas ieskausts. Debesis atver savu plašumu, un mākoņi pelēkām mugurām droši apsoļa – trešdien līs.

Dienai savas gaitas. Spēt vienu, otru darbu svinēt, spēt piedzīvot un piepildīt, jo, bez svētbriža sajūtas „dzīvējot”, darbs kļūst svina smags un grūti panesams.

Aiz lietus mākoņu kārtas debesīs slēpušas vakaru, ieskaustu rītmā mierā, sienāzēnu muzicēšanā, liepziedu, vīgrīžu smaržā, Tērvetes upītes klusajā, šķietamajā plūdumā un bezdelīdzēnu dziesmu rakstos.

Siltajā rīta saules gaismā nometnieku ceļš ved uz vakariem un ēnas garas velkas nopakaļus. Ko gaismas meklētājiem padarīsi?

Ceļš kalnup. Pat šajā līdzienajā zemē.

Ceļš uz Zaļās muižas baznīcu, bet katram nometniekam savu.

Baznīcas pirmsākumi meklējami 16.gs. beigās, kad Kurzemes hercoga priekšrakstā lasāms – te ceļama baznīca. Tādu, kādu mēs viņu ieraudzījām, - mūra, vienjoma, ar centrālo altāri un torni, kurš pamanāms iztālēm, - uzceļ 1828. gadā.

Nometniekus baznīca sagaida ar ērģeļu balsīm un dziesmām, liliņu smaržām un sveču liesmām

piepildīta: vienkārša, pietiekama, dvēseliska, neizskaistināta un bagāta ar liktenstāstiem.

Dievkalpojumu vada luterāņu mācītājs Valdis Berce un dziesmām piepilda Zaļās draudzes ansamblis Rutas Karlsones vadībā.

Grēku apzināšana un nožēla, piedošana un atbrīvošana, dvēseles sagatavošana svētības saņemšanai un kopīgai lūgšanai par sevi, par tuvāko, ģimeni, bērniem, tautu, valodu, Latviju. Kādam no mums šī ir tikšanās ar mīlo un žēlsirdīgo vai bargo un dusmīgo Dievu, vai tādu, kāds viņš vienkārši ir, tādu, kas piepilda ar mīlestību visu dzīvo un esošo.

Lūgšana par atvasēm. Un Dievs dod, ka tas ir dzīves pavasaris, kas atvasēs liek mutuļot augšanas spēkam, nevis izdzīvošanas spīts, kad celmiem ir jāatdzimst. Varbūt nevar jauties tam aklumam, kas sen pārbaudītas vērtības noniecina ar vārdiem „tas šobrīd ir par dārgu un ir ekonomiski neizdevīgi” vai attiecīgu institūciju traktātos nav ierakstīts. Varbūt ir vērts katrā ieelpā un sirdspukstā noticēt, ka pašu dārgāko dzīvē mēs esam saņēmuši par velti un cienā pret šo dāvanu, caur tēvu un māti nākušo dzimtas spēku, kūsājošu dzīvībā, veidot savu laiku šai saulē Mīlestībā un Atbildībā ar saknēm dziļi

Daudzinājums – 3x3 oriģinālais rituāls

Piektdien vakarā zīmīgā vietā – parkā pie Soda liepas, kur blakus aug vecs, spēcīgs ozols-vecēvs un ozols-jauneklis, – notiks Daudzinājums zaļai dzīvībai.

Tieši šāda Daudzinājuma tēma izvēlēta, kā pavadienus kopā saaužot zaļo dzīvošanu, atvases, ozolus un rūpes par atvasēm.

Daudzinājuma zinātāja un rīkotāja Inese Krūmiņa uzsver: tā laikā vajadzētu respektēt rīkotājus – gājiena laikā sekot AIZ vadītājiem, nevis censties viņus apsteigt. Tāpat Daudzinājuma dalībniekiem jāapstājas un jāpagaida, ieraugot norebožotu laukumu vai vārtus, pagaidot uzaicinājumu ienākt. Vēl viens atgādinājums: respektējiet uguni!

Daudzinājuma, kāds notiek 3x3, ideja aizgūta no dievturu rituāla, bet tāds, kāds tas notiek 3x3, nenotiek nekur citur - tas ir dabīgi attīstījies un kļuvis tik plašs, cik tas 3x3 kustībai vajadzīgs. Daudzinājuma saknes meklējamas folklorā. Tajā aicina

domāt par garīgajām vērtībām. Par savu latvisko dzīvesziņu.

Katrs daudzinājums atšķiras cits no cita, un tomēr ir arī kopīgais - uguns un dziesmu un uzrunu saspēle, pielagojoties konkrētā Daudzinājuma tēmai. Jāatceras, ka Daudzinājums nav koncerts - ir jāpiedalās, lai panāktu un izjustu kopības sajūtu.

Obligātā uguns iedegšana daudzinājuma sākumā atgādina, ka tā ir stihija, kas ir pārāka salīdzinājumā ar citām: akmeni, zemi un ūdeni. Uguns ir process - saite starp materiālo un nemateriālo. Tāpat kā rituālā ar zināmām darbībām fiziskajā pasaulē izdarām to, ko gribam paveikt garīgajā pasaulē.

Vai Daudzinājums var neizdoties? Inese saka: “Tas ir retorisks jautājums. Tāpat kā: vai var neizdoties 3x3 nometne? Izdodas vienmēr, tikai garīgā piepildījuma līmeņi var būt dažādi.” Kādam šķiet, ka nekā TĀDA tur nav, bet citam tieši šie vārdi var aizskart viņa dvēseles stigas un visspilgtāk sasauca ar šī briža domām vai jautājumiem.

Jauniešu pārrunās mētā Bonifāciju

Lai līdz pirmajai ievirzei pamostos, jāizmēģina... atnākt uz jauniešu pārrunām! Lai nu kā, bet lielākā daļa no tiem, kas par spīti visām nikšanām, dančiem un citām nakts izklaidēm ir spējīgi ierasties uz jauniešu rītiem 9:00, atzīst, ka pēc tam ir daudz možāks garastāvoklis un miegam ir likts atkāpties- vismaz līdz nākamajai ievirzei.

Ne jau tikai možumu var iegūt šajos rītos. Vēl ir arī iespēja parunāt. Tēma ik rītu mainās, turklāt reizēm ir pat grūti ieliekama rāmjos, gluži kā pats pārrunu veids. Notiek nevis runāšana, sēžot aplī kā raidījumā „Kas notiek Latvijā”, vai lekcija no priekšā esoša visgudra skolotāja, bet gan pirmajā mirklī pārsteidzoša spēlēšanās, kas vēlāk tiek apspriesta. Galu galā tiek iegūta kāda jauna ideja, kāds jauns atklājums par sevi

vai citiem un arī vairāk cilvēku, ar kuriem nakti iet uz dančiem.

Jauniešu pārrunām ir savi mazie noteikumi. Lai cik lieliska šķistu kāda izteikta doma vai paveiktais uzdevums, jauniešu pārrunās netiek aplaudēti, jo aplausiem ir tendence kļūt aizvien šķidrākiem un šķidrākiem. Tā vietā katru dienu tiek izmantots kāds vārds, piemēram, LABAIS!!!.

Tiesa, lai arī cik labas un interesantas būtu pārrunas, ir kāds, kurš pēc tām izskatās tikpat samieģojies kā pirms. Tas ir Bonifācijs - mazs sarkans pūkītis. Viņš ir ļoti svarīga pārrunu sastāvdaļa un vadītājas palīgs. Bonifācijs ir miera ieviesējs un mikrofons - lai nerastos pārpratumi, runā tas, kuram rokā ir Bonifācijs. Pārrunu laikā Bonifācijs tiek mests pāri visai zālei ne reizi vien. Cerams, ka līdz nometnes beigām viņš izturēs

Pie bungām kā lidmašīnas kabīnē

Ko dara Bungu mācībā – jautāsiet. Bungas ir bungas. Paņem divus kociņus un uz priekšu. Nē, mīļie! Būdziniekam priekšā ir vairākas bungas – ar rokām un kāju sitamas – un vēl kaut kādas dažāda izmēra dzelzs palātes. Ej nu saziņi, kad un pa kuru jāuzsīt.

Ievirzes vadītājs Tālis Gžibovskis uzspēlē nelielu kompozīciju. Nu, moins! Bungas dzied. Ritms pārņem visas maņas tā, ka tiec pakļauts šīs skaņas un ritma varenībai un jūti, ka neviļus ar vienu kāju sāc piesist ritmu.

Un pēkšņi brīnums! Tālis mūs katru aicina sēsties pie bungām un pamēģināt uzspēlēt mūzikas pavadījumā. Teikšu atklāti, sajūta kā lidmašīnas kabīnē – podziņu tik daudz, bet kuru ieslēgt?

Atpakaļceļa nav. Paņēmi bungu vāliņas – spēlē. Kāpēc neprasiet, kā gāja? Labāk neprasiet!

Tālis atzīst, ka ir nepieciešami daudzi gadi, lai kļūtu par bungu virtuozu. Kur nu mums nedēļas laikā apgūt šo instrumentu!

Noskaidrojam, kā tās mucas sauc, un sākam ar vienkāršiem plaukstu ritma vingrinājumiem. Aiziet: TA-KA-DI-MI –TA-KI-TE-TA-KE... Ha! Arī te,

izrādās, plaukstiņu sišana ritmā nav nekāda bērnu spēle (vismaz onkulin manā vecumā). Un, jo tālāk, jo trakāk. Nu, pamēģiniet vienlaicīgi pēc kārtas piesist ar kāju pirkstgaliem un papēžiem, roku ikšķus pielikt pie pārējiem pirkstiem katrai rokai savā virzienā, galvu negrozot, skatīties ar acīm uz vienu pusi un mēli pagriezt uz pretējo! Kā es to spēju uzrakstīt? Kur nu vēl izdarīt!

Otrajā dienā pamēģinājām uzspēlēt vienlaicīgi katrs ar kādu ritma instrumentu. Galvenās, protams, bija bungas.

Atzišos, tas ritms pārņem prātu. Saprotu, ka tā var uzkurināties uz trakām lietām. Mūzika var pakļaut masas, var ar tām manipulēt. Atcerieties vēsturi! Ir jābūt atbildīgam par to, ko tu dari.

Kas tad ir mūzika? Zināmā mērā tā ir matemātika (taktsmērs), fizika (viļņu svārstības) un, protams, emocijas, ko tā izraisa.

NOBEIGUMĀ LŪGŠU ATCERĒTIES

Nav atspolīte, bet viegli skrien

Nav kalēja darbnīca, bet ar āmuru sit. Nav bišu strops, bet valodiņa raisās un san. Nav atspolīte, bet viegli skrien un ar savu padomu atbalsta, ierāda, kas un kā darāms.

Lai papīra kārbīņu, visdažādāko lielumu un izmēru, ar iebāzamu vai uzliekamu vāciņu, apvilktu ar ādu un piešķirtu tai vienreizību un daļu no sava radošuma, lai cilindriskai formai piešķirtu aproces izskatu, lai rotātos ar auskariem, krellēm, piekariņiem, lai piegrieztu formu sadabūtu kopā, gan sašujot, gan savorot ar strēmeli, ādas apstrādes vadītāja Anda Si-manē-Krūmiņa ir 3x3 nometnē.

„Ievirzes dalībnieku praktiskās iemaņas, darbojoties ar ādu, ir ļoti dažādas. Pieredze rāda, ka nav īsti atšķirības, vai pamatus ierādīt lielam vai mazam cilvēkam. Starta pozīcijā attiecībā pret jaunapgūstamajām prasmēm vecums nav noteicošais faktors.”

Anda ādas apstrādes mākslinieciskās un profesionālās zināšanas un prasmes ir apguvuši Rīgas Poligrāfijas un mākslas arodgimnāzijā, un tas ir sirdsprieks, nevis peļņas darbs. Ir darinājusi visdažādākos priekšmetus, iesējusi grāmatas, bet vistuvākās un vismīļākās ir rotas.

Vērojot darbīgo un rosīgo atmosfēru, pārliecinātos, ka zēniem nav sveša šūšanas māka, kas pārvērtības notiek dažu stundu laikā, ka aizrautībā aizmirstam savu vecumu un kā bērni ļaujamies radošajam brīnumam, kas prasa ne mazums pacietības, rūpības, smalkuma, precizitātes. Un, neskatoties uz ievirzes praktisko iedabu, pirmajā nodarbībā katrs ir „modelējis” pats savu neatkārtājamo un universālo rakstu zīmi, kurai pamatā ir dzimšanas dienas, mēneša un laika skaitļi, kas pakļauti noteiktai likumsakarībai. Arī es tur biju un rakstu iemēģināju vispirms ar „baloža” pārsteidzību, tad ar skudras pacietību.

„Katra it kā ievēl iekšā”

Nometnes žurnālistikas ievirzes dalībnieki, veicot savu pirmo uzdevumu, devās intervēt nometniekus par tematu

Kas tev Zaļenieku 3x3 visvairāk patīk, kas neapmierina, ko vēlētos citādi?

Laura Skušķe no Rīgas:
- Man patīk tas, ka te ir tikai jauki cilvēki. Ļoti patīk danči, jo tos spēlē Ilga Reizniece. Ieteikums turpmāk – dančus un nīkšanu vajag organizēt vienas ēkas blakus telpās.

Gunta Sarma no Rīgas:
- Mani iepriecina, ka te varu iepazīties ar jauniem cilvēkiem. Un varu iepazīt to apvidu, kur nometne tiek organizēta, piemēram, šogad Zaļenieku pagastu. Bija slikti, ka no rīta kafiju nevarēja dabūt, nepatīk, ka danči un nīkšana atrodas viena no otra tik tālu. Un vēl – vajadzētu labāk pārdomāt ieviržu izkārtotumu, jo, piemēram, vakara ievirzes ir mazāk saistošas.

Juris Ventaskrasts no Liepājas rajona:
- Man patīk visapkārt valdošais ģimeniskums. Patīk vērot, kā jauni vīrieši gādīgi izturas pret sievu un bērniem. Ir prieks redzēt nometnes jaunatni! Labi, ka te ir danči, mani nepavisam nesaista diskomūzika. Ieteikums viens – turpmāk precīzāk formulēt ieviržu nosaukumus, lai nerastos haoss.

Jānis Freimanis no Rīgas:
- Godīgi sakot, mani te nekas vēl nav pārsteidzis. Vienīgi varētu būt vairāk interesantāku nodarbību jauniešiem.

Māris Zariņš no Kanādas (13 gadi):
- Patīk rotkalšanas ievirze. Es gribu turpināt mācīties darināt rotas.

Zigurts Kapelis no Austrālijas:
- Te ir laba organizācija, labas istabas, laba programma.

nometnes ģimenē.

Te laika plūdums ir tāds lēnāks, līganāks, tas ir tik patīkami. Un apkārtne, šķiet, kļūst arvien zaļāka un debesis zilākas.

Ir pagājis pārāk īss laiks, lai varētu spriest, kas būtu jāmaina.

Dace Dučkēna no Jelgavas:
- Man patīk pati doma, ideja par nometni, tās mērķis. Tas ir labs veids, kā veidot latvisko apziņu, kopt latviskās vērtības – tas katru it kā ievēl iekšā un vairs neļauj aiziet prom no tā visa. Šī ir mana pirmā 3x3 nometne, nevaru salīdzināt ar citām, tāpēc arī nevaru spriest, ko vajadzētu citādāk.

Lauma Kalns-Timans no Anglijas:
- Danči, danči, danči! Tie ir vislabākie. Bet nepatīk, ka peldēšana ir no rīta, es netieku, jo grūti piecelties.

Liene Mauriņa no Valmieras:
- Man patīk visi, kas ir draudzīgi. Te varu iepazīties ar jauniem cilvēkiem. Nīkšanu un dančus varētu salikt tuvāk vienu otram.

Pēteris Reiters no Ventspils:
- Patīk meitenes un ievirzes! Man gribētos, kaut nometne būtu ilgāk.

Amanda Celmiņa no Siguldas (11 gadi):
- Ļoti interesantas ir šādas ievirzes: folklorā ģimenei, lelles un maskas, zīda apgleznošana.

Juris Tomašūns no Jelgavas (12 gadi):
- Man visvairāk patīk šūpoles, kas ir netālu no kopmītnēm.

Edmunds Barkāns no Jelgavas:
- Man nepatīk, ka nometne būs tikai vienu nedēļu.

Gunārs Strods no Rēzeknes:
- Man patīk alus darišana, senie ieroči un ciņas māksla, bet man pietrūkst tēja.

Aija Štosa no Tērvetes:
- Patīk, ka nometnē ir ļoti daudz cilvēku, kas ir no dažādām valstīm. Man patīk, ka ir daudz cilvēku, kas ir no dažādām valstīm. Man patīk, ka ir daudz cilvēku, kas ir no dažādām valstīm.

Evita Ločmele no Rīgas (10 gadi):

- Man patīk danči! Ja es varētu, tad mainītu rīta ievirzes.

Ēriks no Zviedrijas (10 gadi):
- Man vislabāk patīk animācija, mainīt neko nevajag.

Uģis:
- 3x3 man patīk cilvēki, saticība, smaidi un jautrība. Dažreiz nepietiek ēdiena.

Paula Ābele no Rīgas (8 gadi):
- Man te patīk, vienīgi es mainītu vakara ievirzes, jo tās man ir nepiemērotas.

Aija Čoiča no Salnavas (12 gadi):
- Vislabākais te ir danči, vissliktākais – vakara ievirzes.

Pēteris Ivansons no Rīgas (4 gadi):
- Man patīka rakt. Taču es gribētu šeit vairāk slidkalniņu.

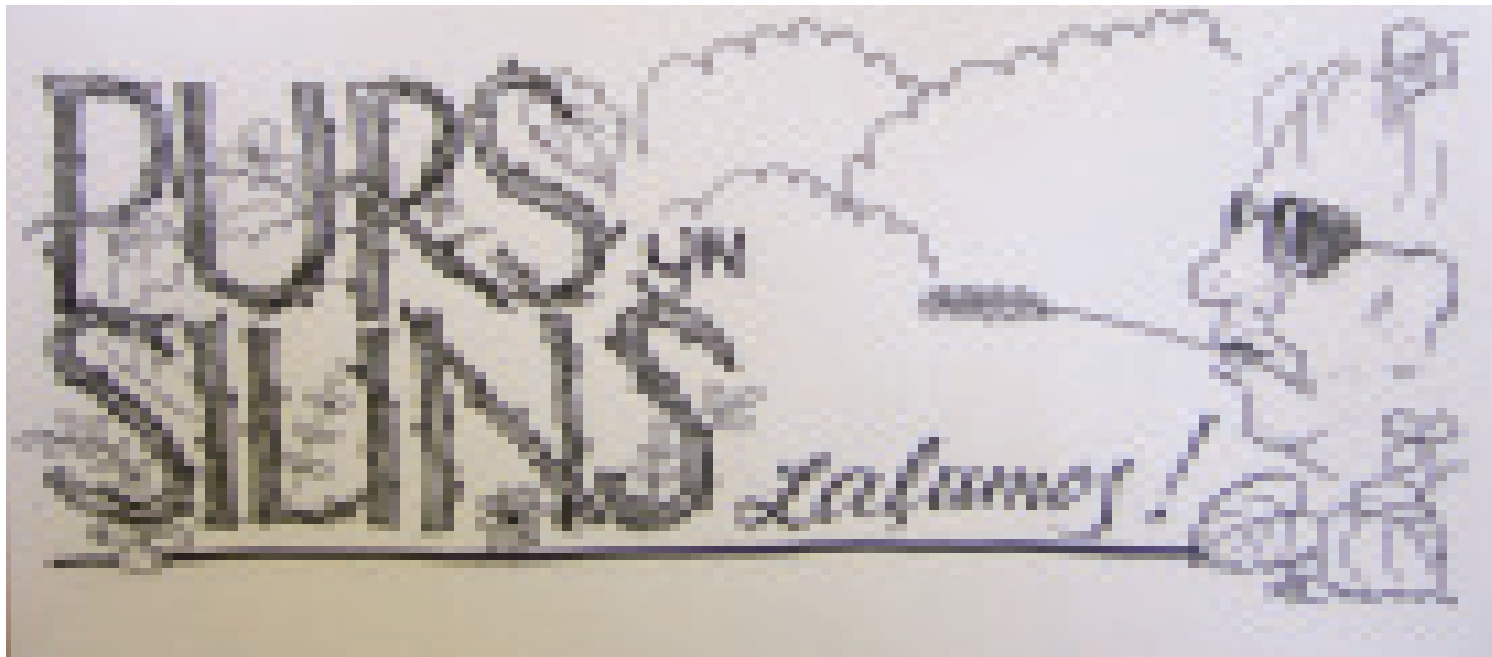
Dagnija Jaunkalne no Rīgas:
- Iestājos dabas pulciņā, tas mani sajūsmīna.
Patīk ģimeniskā sajūta un tas, ka katrs te var atrast ko interesantu tieši sev. Un nav svarīgi, kādas ir kopmītnes, bet kādi cilvēki te atbraukuši.

Līga Daugaviete no Rīgas:
- Pozitīvās emocijas man saistās ar ievirzēm, ko apmeklēju, bet nekas negatīvs vēl nav piedzīvots.

Varbūt varētu mainīt peldēšanas laiku – ne tik agri no rīta, lai bērni varētu tikt. Un peldvieta varētu būt tuvāk.

Artūrs Milzarājs no Rīgas (8 gadi):
- Man visvairāk patīk animācija. Visvairāk patīk zīmēt datorā. Pašlaik zīmēju par tēmu Spoki.

Zane Gāle no Jelgavas:
- Man patīk kopā būšana, tas, ka tik viegli varu iejusties lielajā

Esiet sveicināti zaļās preses slejās! Patiesībā tā ir dzeltenā prese, bet pārkrāsota. Pirmoreiz Zaļeniekos mums ir pašiem sava lapa. Ir daudz kas stāstāms, tāpēc nekavēsim laiku ar gariem ievadiem.

Vakars uz ezera jeb Divi vīri laivā

Otrdiena bija jubilejas diena un vēžu nakts.

Pievakarē savu piedzimšanu atzīmēja Kleopatra savā dzīves vietā, kopā ar izmeklētiem viesiem, dzērveņu sulu (?) un šokolādi. Ciemiņu rindās bija redzams arī režisors, pie kura Kleopatra uzsāka savu aktrises karjeru sugas suņa lomā, kas nevarēja uz skatuves atcerēties savu vārdu, un Skrundas nacionālās operas scenogrāfe. Jubilāre svinēšanu turpināja nikšanā un uz Vēžu balli ieradās par vēlu.

Par dienas svarīgāko notikumu - Vēžu balli - ir tāds stāsts:

Īsi pirms vakariņām zvana mans mobilais. Imants Dreiblat. Saruna īsumā tāda: viņš un Kirmuška esot uz ezera laivā un patlaban ķerot ar spinningu līdakas, bet tas neesot iemesls, kāpēc viņš zvanot. Viņi netikšot uz vakariņām, tāpēc vai es nevarot sarūpēt vakariņas trim personām.

-Trim personām? Kas par trim personām? Jūs esat trīs?

-Nu kā - es, Dreiblat un Kirmuška.

Labi. Zinu, ka zēni būs izsalkuši, noķertās līdakas vēl nav izceptas, un Jānis ēd pa diviem. Sadabūju desu maizes, tomātus un gurkus.

Zvana mobilais. Imants.

-Kur ir mūsu paika?

-Manā istabā.

-Mums ar Jāni būs līdzīgi bļoda ar vārītiem vēžiem un šķidrās proviantas, vai mēs varam ballēties pie Tevis?

-Vālē vaļā!

Ja es būtu zinājis, ka Kirmuška nolauzīs atzveltnes krēslam

kāju pirmajās minūtēs, es nebūtu bijis tik vieglprātīgs. Uz ātru roku tiek apziņoti Laila, Purs, Peniķi un no dignitārijām Andris Tomašūns. Būs vēži? Labais!

Stāsts par līdakām atklājas visā krāšņumā tikai tad, kad ierodas Imants, Jānis ar ģitāru, Tērveti un bļodu ar novārītiem vēžiem. Tiek laužas kājas, līpas. Sula šķīst uz visām pusēm.

Uz grīdas krājas liela čaulu kaudze. Dievs, ja mēs to laikā nesatīrisim, smirdēs pēc velna! Es piedāvāju, lai Peniķi ņem pusi atkritumu uz savu istabu. Nix! Bet kur palikušas līdakas? Daudz gaidīju, daudz cerēju, Bet laime mani vīla...

Abi iebrukuši ar laivu dīķi ar lielām cerībām. Savādi jau līcies, ka tas bijis pilns ar kritiņiem. Vietējie zvejojuši vēžus un zobgalīgi reizēm apprasījušies, kā abiem bada pātadzniekiem ķeras. Kā var ķerties, ja beidzamā līdaka izvilka 1975.gadā?

Imantam līdzīgi no tēva aizņemta paegļa nūjiņa līdaku sišanai. Izvelk līdaku, knauks! pa pakausi, lai nemokās. Bet kam tu sitīsi, ja zivju nav. Ja nav nekā cita, tad Imants ar tēva doto nūjiņu uzgāzis pa galvu vismaz žibulim, kas izskatījies pēc asara.

Prasījuši vietējiem:

-Vai te daudz tādu idiotu brauc kā mēs?

-Jā, katru dienu.

Kaut kas tomēr mājās jāved.

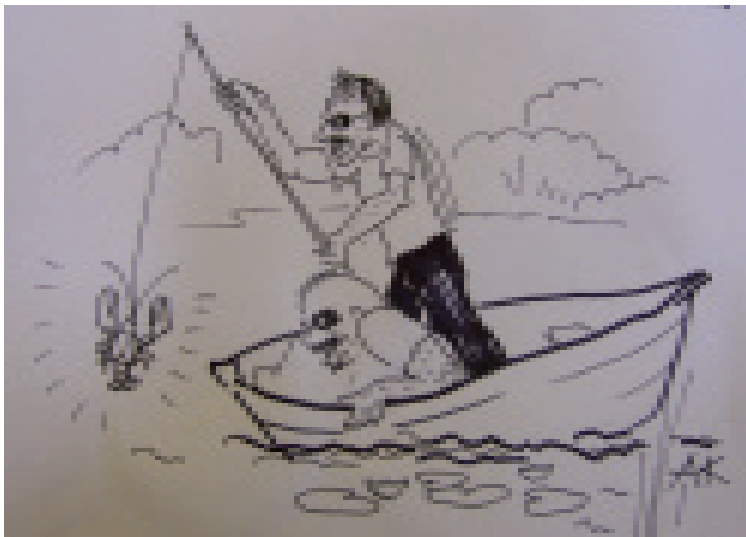
-Cik maksā 40 vēžu?

-Cik nav žēl dot.

-Kas tā par naudas vienību?

Beidzot abi bada pātāgas noķēruši 40 vēžus par 20 latiem.

Finīta la comedia!

Par kritušajiem un telefoniem

Jūs neticēsit! Rokpeļņu Ancei ielauzta riba! Viņa pēc dančiem nogūlusies zemē, un pieci puikas viņai uzkrituši virsū. Citi liecinieki saka - bijuši desmit. Ance atgūlusies, lai atpūstos. Un kāds nolūks bijis puikām?

Ja kādam būtu tuvāka informācija par gulošo objektu un uzkritējiem subjektiem, lūdzu ziņot pagasta policistam.

Otra vēl neatklāta lieta: kā Purciema mobilais telefons nokļuvis Imanta Dreiblata bikšu kabatā? Purciems neatzistas, ka devis, un Imants Dreiblat, ka ņēmis.

KRIKUMI

*Pusreizpusnieks prasa plkv. (mēs viņu paaugstinājām) Pēterim Zvejniekam:

- Tev nakts patik?
- Jā, patik.
- Tad ej un piesakies uz nakts orientēšanos!

*Noklausīts no archeologiem:
Ko vairs raks, ja viss jau izrakts!

*U. Siliņš žurnālistikas ievirzē:
"Daiga Bitiniece ir daudz gudrāka par mani, mācījusies augstās skolās. Es esmu kūts pakaļas produkts, un maniem sacerējumiem nāk līdzī mahorkas smarža."

*U.Siliņš ievērojis, ka Naukšēnu nometnes vadītāja bučo visus vīriešus, ko viņa grib dabūt uz savu nometni 2009.gadā.

*No U.Siliņa humora vakara:
Latviešiem ciešanas padodas daudz labāk nekā smiešanās.

*Milestība ir grūti definējama parādība, ko visi izslimo kā masalas. Daži pat vairākkārtīgi.Tā nav lipīga, bet tomēr tai piemīt epidēmijas raksturs.

*Pēteris Zvejnieks redakcijas locekļiem:
"Zolītes turnīrs sākas pēc 15 minūtēm. Varat piedalīties, tāpat zaudēsiet."

Dzirdēts no vietējām floristēm:
Nevar atrast augus, jo visas pļavas nozāģētas (!)
Hm, vai Zaļeniekos pļavas zāģē un kokus pļauj?

Siliņš vai siliņš?

3x3 nometnes avīzes humora lappusē strādā Uldis Siliņš no Austrālijas, kas parasti savu klātbūtni nodrošināja caur internetu, bet pirmo reizi es viņu redzēju tikai pirms Dziesmusvētkiem Malnavas nometnē.

Dialogs Malnavā:

- Nu, Tu esi redzējusi to Siliņu?
- Jā, jā. Es viņ i redzejs tikai uz bildem.
- Nu Tu man pastāst, kāds tad viņš ir!
- Tāds neliels, a diktam smuk mut kā lauvai, nemaz nav kaitīgs. Ģeld priekš acem. Ārstesan padar redzīgaks tos cilēks.
- Tad jau jiftīgs es nemaz neesmu. Es esmu Siliņš.
- Ak tad Tu Siliņ to prasij pats pa sēv?

Dialogs Zaļeniekos:

- Vai Tu i dzierdejs, kā man izgā Malnava a Siliņ?
- Nē. Kāds tad viņša ir?
- Tāds pagars un stengrs, ja tā var izteiktes, lāb noaudzs.
- Cik garš? Vai šitig? (Rāda ar roku krēsla augstumā.)
- Tu ko! Viš i makten garš. Pār pa gāl, pe div meter.
- Lielaks pa lupstāj?
- Ak ta Tu to pras pa Uld Siliņ, nevis pa ārstniecībs aug siliņ?

Lekcija Žurnālistikas ievirzes dalībniekiem

Ir grūti novilkt krasu svītru,
Kur rīme, mākslas dzejas pants.
Ir grūti parādīt uz reizi,
Kurš mākslinieks, kurš diletants.

Dažs tikko dzimis, kad ar joni
Tam galvā lozberkroni mauc,
Tam allaž maksā lielu loni,
Tam Oziannā! tauta sauc.

Bet dažs, kas sitas dzīvei cauri
Un domā viņu iekarot,
Tam aizspiež viņa dzejas tauri,
Jo viņa garu nesaprot.

Tik tad, kad gars tavs špacierēs
Pa lillā debess korēm,
Lai dzīvo! tauta gaviļēs,
Pirks tavus rakstus orēm.

Tik tad, kad krusts uz kopiņas
No marmora tiks stutēts,
No visiem glišiem sievišķiem
Tad garā tiks mutēts.

Bet tā tas dzīvē allaž būs,
Kā liktens visu saliks,
Cits slavens jau pirms dzimis kļūs,
Cits tāds pēc nāves paliks.